

متن پرسش

با سلام خدمت استاد گرامی در کتاب مقام ليله القدری حضرت فاطمه در صفحه شصت گفته اید که "...شاید برایتان سوال پیش آید که چرا بالاخره اصحاب نظر خودشان را نگفتند... یادتان باشد در محضر رسول کسی حق نظر دادن دارد که مطمئن باشد نظرش حق است. با گمان ها و احتمالات نمی توان در محضر رسول اظهار نظر کرد." بحث بنده اینجاست، پس قضیه مشورت حضرت رسول در جنگ خندق با اصحاب چه بوده است؟ که آنجا هر کسی نظری ولو نادرست و ناپخته یا حتی درست ولی ناقص و متضاد با شرایط می دهد و نتیجتاً یک نظر _حفر خندق_ پذیرفته می شود. یا آنجا که معصوم از اصحاب می پرسد بالاترین عمل چیست؟ و اکثر قریب به اتفاق یاران پاسخ نادرست میدهند. خوب! در این دو مورد و مواردی دیگر اصحاب، همه اصحاب، عام و خاص نظر ولو به گمانه زنی و به احتمال صحت نظر خود می دهند. این مسئله را چگونه تبیین می فرمایید؟ باتشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آنجا خود حضرت اصرار کردند که نظر بدهید به خصوص که در آنجا موضوع یک موضوع اجرایی بود که همه باید در آن شرکت می کردند. مشی و روش اصحاب آن بوده که در مقابل سؤالات رسول خدا «صلوات الله علیه و آله» و ائمه «عليهم السلام» وقتی سؤالها، سؤالات معرفتی و یا اخلاقی بوده می گفته اند: رسول خدا و خانواده ی او دانایند» و منتظر جواب رسول خدا و ائمه «عليهم السلام» می شدند. موفق باشید